

той починалъ въ Русе, гдето се намира и днесъ гробътъ му. Въ градската градина на лично мѣсто се издига неговиятъ бронзовъ образъ.

Любенъ Каравеловъ е написалъ много стихотворения, разкази и други работи за мало и голѣмо. Най-хубави сж неговитѣ стихотворения къмъ децата: „Учете се мои ^{птички}, четете, пишете и своята малка глава съ разумъ напълнете“. Съ сладость се четатъ: „Хубава си, моя горо“, „На Раковски“, „Месечинка“, разказитѣ: „Мамино детенце“, „Българи отъ старо време“ и пр.

Да бжде вѣчна славата и паметъта му!

И. Н. Булевъ

ЕСЕНЬ

Низъ поля и глѣхнали долини
тихомълкомъ лази есенъта;
пакъ застилатъ двори и градини
жълтитѣ, окапали листа.

Влачатъ се като стада лениво
непрогледни, синкави мъгли;
отъ небето схлупено и сиво
непрестанно дъждъ вали, вали . . .

Въвъ гората тѣжна, запусѣла
нѣма пѣсень, нито глѣчъ, ни звукъ:
нѣма ято вечъ не отлетѣло
къмъ далеченъ, къмто топълъ югъ.

Вѣтърътъ ту плаче, ту засвири,
ту изъ пѣтя самъ-саминъ тѣрчи,
а отвждъ, задъ голитѣ баири,
гаснатъ тихо сетнитѣ лѣчи.

Пада мракъ, и врани негде грачатъ,
и гласътъ имъ стихва въвъ нощъта.
Но дали за лѣтото тѣ плачатъ,
или пѣкъ посрѣщатъ есенъта?